

Caput III. De matrimonio et Familia.

GS/2A

Dupl

1 (Matrimonii sensus in sua prima institutione) Deus
omnipotens dicens: "non est bonum hominem esse solum"(Gn.
2) "fecit hominem ab initio masculum et feminam", be-
nedixitque eis: "Crescite et multiplicamini et replete
5 terram"(Gn 1, 28). Utrique ergo, viro et mulieri, aequa-
liter communicavit dignitatem hominis qua personae et ad
imaginem Dei facti; quae resplendet etiam in distincta
eorum proprietate qua referuntur ad invicem simul et ad
Deum; et specialius adhuc manifestatur eo quod in matri-
10 monio ad opus procreationis, origini et incremento per-
sonae humanae inserviando vocantur, in propagatione ge-
neris humani ipsi Creatori cooperando. "Propterea relin-
quet homo patrem et matrem et adhaerebit uxori suae et
fient duo in carne una" (Mt 19, 5; cf Gn 2, 24, Eph 5,
15 31). Quod sane modo humanae conditioni* congruo fieri non
potest quin unusquisque dono intimi amoris plenaeque fi-
delitatis comparti adhaereat ut sint etiam cor unum et
anima una sicque sacra fecunditas carnis etiam ex mutuo
et sancto amore procedat unde utriusque perfectio augea-
20 tur.

* nec non obiectivae or-
dinationi matrimonii...

Est igitur doctrina catholica aequae aliena tum ab omni
humanae sexualitatis deminuta aestimatione, sive biologi-
ca, sive psychologica, sive sociologica, cum ab exaggera-
ta eorum opinione qui perfectionem humanae personae in
25 hac sexuali ratione quasi exhaustiri autumnant. Sed neces-
sariam atque, Dei gratia, possibilem tenet virtutem cas-
tatis, quae nullo modo in privatione consistit sed in
vere humana et christiana dominatione qua sensus rationi
subiciuntur et persona ipsa ad altiora extollitur. Certe
30 omnis facultatis procreativae usus extra matrimonii iu-
ra et saepta naturam humanam* effendit ideoque et divinam
legem offendit. Relatio vero sexuum eorumque officium in
matrimonio castitate ita evahuntur ut digna omnino sint
homine ad imaginem Dei creato.

* deprimit et laedit

35 Quando autem ex ipsius Dei vocatione simul ac dono propter
ter amorem regni coelorum sacer coelibatus amplectitur,
tunc iam in terris angelica vivendi ratio adipiscitur,
quae statum matrimonio perfectior absque dubio, ipso Chris-
to Domino praeunte, constituit; attamen, attentis peculia-

ribus circumstantiis, matrimonium in concreto magis com-
mendandum esse potest, vero etenim sensu homo ad matrimo-
nium vocatur.

* etiam

(Matrimonii sacramentalitas). Homo lapsus matrimonium
5 in splendore primae suae institutionis non servavit, quod ta-
men vim humanae vitae et societati non amisit; duritia
vero cordis humani non raro depravatum (cf. Mt 19, 8s),
Dominus noster Jesus Christus ad suam primigeniam unitatem
et indissolubilitatem, humanae naturae ac personali dig-
10 nitati summopere consentaneam, reduxit, illudque ad sa-
cramentalem oeconomiam elevavit. Hac autem indole tanta
est christiani connubii nobilitas et sanctitas ut ipsum
purissimam atque fecundissimam Christi unionem cum Eccle-
sia repraesentet et sponsi in proprio eorum statu sacra-
15 mentali gratia suffulti, symbolum ac testes esse possint
atque debeant caritatis Salvatoris ad bonum etiam totius
societatis humanae.

* inserviendi

(Matrimonii natura et exigentiae). Ex dictis perspici-
tur instituti matrimonialis sicut ipsius sexuum differen-
20 tiae finem specificum ac primarium humani generis esse
propagationem. Hac autem non animalis tantum, sed humana
esse debet et christiana, ut ptoles, quae humanae perso-
nae dignitate pollet, non inconscie sed rationabiliter
desideretur atque amanter recipiatur nec non sollerter e-
25 ducetur. Oportet insuper ut parentes ipsi veram constituent
communitatem in qua amore mutuo magis ac magis uniantur,
sese invicem complentes et perficientes secundum verbum
Scripturae: "Viri, diligite uxores vestras sicut Christus
dilexit Ecclesiam" (), ad quod sane sacramentali gra-
30 tia iuvabuntur.

Amoris coniugalis veram puritatem coniuges colunt si e-
iusdem signa sibi debito modo praestantes ordinem natura-
liter inditum condignae propagationis servant. Ne gravis-
simis quidem rationibus hunc propria industria separent
35 ab illis naturalibus bonis ac finibus, qui insuper ipsis
ipsorumque societati eodem commercio gignuntur. Sancta
et inviolabilis parentibus sit vita prolis conceptae; si-
quidem iam ante partum ipsa dignitate et iure humano ve-
re praedita est, cuius proinde actio directe occisiva
40 proprie inter crimina annumeratur.

Supra autem omnia iura, officia et virtutes vitae coniuga-
lis, proprium principatum obtinet caritas supernaturalis,
quae omnes Dei intentiones implet et complet, quae numquam
excidit (I Cor 13,) quae non quaerit quae sua sunt, quae
5 omnia sustinet, quae non cogitat malum neque perperam agit,
quae patiens est atque benigna, in qua plenitudo legis in-
venitur, quod non minus ^{*} in matrimoniali statu quam ^{**} in tota * de ** de
vita christiana valet.